

Sygn. akt II Ca 955/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku : **A. N.**

z udziałem : **K. S.**

o: zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Szubinie V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Nakle nad Notecią z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt V Ns 328/14

postanawia:

zmieni ć zaskarżone postanowienie w ten sposób, że: a. w punkcie 1 (pierwszym) oddalić wniosek,

II Cz 955/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Szubinie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Nakle nad Notecią zezwolił wnioskodawczym A. N. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 33.559 zł tytułem spłaty zasądzonej, od niej na rzecz uczestnika K. S., należności na podstawie prawomocnego postanowieniem tego Sądu z dnia 12 września 2013 r. (sygn. V Ns 64/13) z tym zastrzeżeniem, że kwota ta zostanie wydana uczestnikowi po przedstawieniu ww. orzeczenia (pkt 1) i obciążył uczestnika kosztami postępowania w oparciu o art. 520 § 3 k.p.c. (pkt 2) (sygn. V Ns 328/14).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pomiędzy uczestnikami toczyła się sprawa o podział majątku wspólnego. Postanowieniem z dnia 12 września 2013 r. w sprawie V Ns 64/13 Sąd między innymi tytułem spłaty zasądził od A. N. na rzecz K. S. kwotę 33.559 zł. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 22 maja 2014 r. Po wydaniu ww. postanowienia A. N. wystąpiła do K. S. o podanie numeru rachunku bankowego, na który mogłaby przelać zasądzoną kwotę, lecz nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Chcąc zwolnić się z zobowiązania wystąpiła do Sądu z przedmiotowym wnioskiem. W ocenie Sądu Rejonowego, na podstawie wskazanych powyżej okoliczności złożenie do depozytu sądowego stosownie do art. 467 k.c. jest prawnie uzasadnione.

Apelację od postanowienia złożył uczestnik i w istocie domagał się jego zmiany poprzez oddalenie wniosku i nieobciążanie go kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczym (dłużniczka) zna miejsce zamieszkania uczestnika (wierzyciela) i spłaty zadłużenia mogła dokonać osobiście do jego rąk. Skarżący zakwestionował również obciążenie go kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Sąd Rejonowy nieprawidłowo przyjął, że w rozpatrywanej sprawie zachodzą przesłanki do zezwolenia na założenie przez wnioskodawczynię kwoty 33.559 zł do depozytu sądowego celem zwolnienia się z zobowiązania, w stosunku do uczestnika, stwierdzonego prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 12 września 2013 r. (sygn.. V Ns 328/14).

Zgodnie z art. 467 pkt 4 k.c, poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego, jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione.

Sąd pierwszej instancji niesłusznie uznał, że niewskazanie przez uczestnika (wierzyciela) numeru rachunku bankowego - przy przyjęciu prawdziwości tego twierdzenia na podstawie art. 693 k.p.c. - oznacza, że wnioskodawczyni (dłużniczka) nie może świadczenia spełnić. Jak słusznie zauważył skarżący, wnioskodawczyni znane jest jego miejsce zamieszkania, a zatem świadczenie mogło zostać spełnione osobiście do jego rąk. Wnioskodawczyni mogła zwolnić się z zobowiązania również przesyłając przedmiotową kwotę przekazem pocztowym.

Zgodnie z art. 454 § 1 k.c, jeżeli miejsce spełnienia świadczenia pieniężnego nie jest oznaczone ani nie wynika z właściwości zobowiązania, powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; jeżeli wierzyciel zmienił miejsce zamieszkania lub siedzibę po powstaniu zobowiązania, ponosi spowodowaną przez tę zmianę nadwyżkę kosztów przesłania.

Wszystkie te okoliczności oznaczają, iż nie zaszły przesłanki uzasadniające złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, wniosek wnioskodawczyni powinien zatem zostać oddalony.

Odnosząc się do ustalonych przez Sąd Rejonowy kosztów postępowania, wskazać należy, że Sąd pominął treść art. 693¹⁶ k.p.c. Przepis ten stanowi, że na żądanie dłużnika, zgłoszone przed wydaniem przez sąd postanowienia o wydaniu depozytu, sąd przyzna mu od wierzyciela zwrot kosztów postępowania. Oznacza to, że w postanowieniu zezwalającym dłużnikowi na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie orzeka o kosztach postępowania. Wynika to zarówno z treści art. 693¹⁶ k.p.c, jak i z jego usytuowania w rozdziale zatytułowanym „Zwrot depozytu sądowego składającemu i wydanie depozytu sądowego uprawnionemu”. Wobec jednak oddalenia wniosku wnioskodawczym, należało ją obciążyć poniesionymi przez nią kosztami w postaci opłaty od wniosku.

Z tych zasadniczych przyczyn, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienia na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.